

רוחות מרובות-המשתנים ואת ה-
אורחים הרישמיים, אנחנו מקבלים
בהצלחה. הדירה השניה בתל-אביב
משמשת אותנו יותר לצרכים פרטיים.
אני ריהטתי את שני הבתים.
אני מאוד אוהבת את תל-אביב.
בעיקר אני אוהבת לערוך שם קניות.
מה אני קונה? בגדים — יש לי יותר
מדי — תכשיטים ויצירות אמנות. יש
לי גם חברות ישראליות, שאיתן אני
מבלה בתל-אביב: דניאלה, שהיא
עובדת במישרד-נסיעות, שושנה בן-
צור, האופנאית הבלעדית שלי, רותי
שיטריט ועוד.

התעמלות

★ ופעולה ציבורית

יום שלי מתחיל די מאוחר —
9 בֶּיֶר בבוקר. זה עכשיו, מפני שאני
חברה במועדון דניאל ועושה שם
ספורט כל בוקר: טניס ותרגילי-
התעמלות. לפנייכן הייתי מתעוררת
רק בֶּיֶר בבוקר.

אחר-כך היום שלי מתמלא בפעיי-
לויות חברתיות שונות.

מוחמד חוזר כל יום לארוחת-
צהריים. חוץ מזה, אני לוקחת חלק
כפעילויות של נעמת: אני מבקרת
בבתי-חולים, אצל אנשים מוגבלים,
ככפרים ערביים — אבל אולי, אם

נגואה בסיוני מציגה את השמלות שלבשה בימי-המהפכה הקודמים
מועצת-חירום כדי להחליט על שימלה

סקרנים, מכיוון שלשגריר שהוחזר
למצריים, מורתארה, לא היתה אשה.
אחרי חמש וחצי שנים בארץ, אני
יודעת עברית. לא, לא למרתי
בקורסים, אבל אילו אחרי תקופה
ממושכת כזאת לא הייתי יודעת עברית
— אז הייתי טיפשה, לא? אני מבינה
את השפה ומדברת די טוב.

כשהגעתי הנה, מוחמד כבר שחר את
הדירה בכיכר-המדינה. גם את הבית
הזה, בהרצליה-הפיתוח, הוא שחר.
מורתארה התגורר בכפר-שמריהו.

אנחנו מחזיקים בשני בתים, בגלל
המצב העדין. הדירה בכיכר-המדינה
היא שלנו, ואילו הבית בהרצליה הוא
הבית הרישמי של מצריים בישראל.
מכיוון שמוחמד אינו שגריר מצריים
בישראל, אנחנו מחזיקים בשני הבתים.
את האירועים הפורמאליים, הא-

ככלל, במצב של מילחמה הכל
שונה. מציינים את האויב בצורה
מסוימת. לא הכרתי ישראלים לפני כן.
היו לי אומנם שכנים יהודיים בסוריה,
ופעם — בתקופת ילדותי — היחסים
בין הערבים ליהודים בסוריה היו
טובים.

יצרו אצלי איזו תרמית של יש
ראלים, כאילו הם... נו, כמו שאצלכם
בטח יצרו תרמית של ערבים. ככה זה
במילחמה ארוכה כזאת.

כשנחתתי בארץ, הייתי בשוק. הלם
פסיכולוגי.

בהתחלה היה לי קשה להתרגל לר-
עיון לחיות פה, אבל במהירות גיליתי
שניתן לחיות פה חיים טובים ומהנים.
בימים הראשונים הסתובבתי מופ-
תעת. הכל באו לברך אותי, להכיר
אותי. קיבלו אותי בחמימות. היו בטח

לבט שלי כבר יהיה קצת יותר חופש.
היא תוכל להתחתן עם מי שהיא
תרצה, אבל, כמובן, בהסכמתנו. רק
בהסכמתנו!

אגב, אותו הדבר גם לגבי הבן שלנו.
אין הברל ביניהם בקשר לזה.

את רוצה תמונות שלה? של הבן? אין
לי. זאת אומרת — יש לי ברירה
בכיכר-המדינה. האמיני לי, היא יפה
כמו אבא שלה. כשיסיימו את
הלימודים שלהם — הם יבואו הנה
לבקר. יהיה יותר נעים.

★ הלם פסיכולוגי

מאז שהתחתנתי עם מוחמד,
הספקתי לחיות שנתיים בטהראן
— עברנו שם את מהפכת האיית-
אללה חומייני.

לפני כן חיינו במצריים. בין טהראן
לישראל, היינו בדיוק שלושה חודשים
במצריים.

זה אולי מעניין, אבל גם נורא. עד
שאני רוכשת חברים במקום מסויים,
מתרגלת למקום, לאנשים — הופ: כבר
צריך לראות. חיים קשים. לא ידעתי
לקראת מה אני הולכת.

כשהתחתנתי עם מוחמד הוא היה
בצבא. הוא סיים את שרותו הצבאי
ברגת תת-אלוף. בעצם, רק בעת
שהותו בישראל הפך לדיפלומט וקיבל
דרגה של שגריר. כאן גם הפכנו
פיתאום למפורסמים. פיתאום מזהים
אותנו ברחוב — גם בקאהיר, ובפרט
פה. בישראל... כשמוהים אותנו —
התגובה מאוד כמה. מרגישים שזה
אמיתי.

לא רציתי לבוא לישראל. מוחמד
הגיע שנה לפניי, לפני שש וחצי שנים.
אני משארת כמה חודשים במצריים.
בתקופה הזאת הוא התאכסן בבית-
מלון.

כשמוחמד קיבל את המישרה
בישראל — מיופה-הכוח המצרי פה
— לא שמחתי. מה פיתאום! זה נחת
עליי בהפתעה. לא ידעתי מה המצב פה.
מי האנשים שחיים פה. אחרי 30 שנים
של מילחמה... אל תשכחי גם שגרלתי
בסוריה. לא במצריים.

זה לא מדוייק שהסורים לא רוצים
בשולם, אבל הם מעוניינים בשולם
כולל. צודק כלפי כל הצדדים.

מוצאים חן זה בעיני זה, הם צריכים
את אישור ההורים לנישואין. אם כי

רכילות מרושעת

נגואה ומוחמד בסיוני
נקלטו בחברה הגבוהה היש-
ראלית. בכך אין ספק. הם
מוזמנים לכל אירוע יוקרתי,
ואישיותם החמה של הש-
ניים, ומנצחת המחייכים.
הפכו כבר לחלק מכל אירוע
נוצץ.

להיות "אין" — יש לכך
היבטים מפות נוצצים. בשנה
שעברה נפלו נגואה ומוחמד
בסיוני קורבן לרכילות המ-
לווה את היפים והיפות.
נגואה נמצאת בטיפול גני-
קולוגי אצל הפרופסור יוסף
שנקר, ואף עברה ניתוח. עד
עצם היום הזה היא סובלת
מכאבים ואמורה לעבור ני-
תוח נוסף.

הלשוניות הרעות והנשמות
הטובות בחברה הישראלית.
שלא זכו להתחזק בשני
ילדיהם של הזוג, הפיצו שמר-
עה מרושעת ביותר, כאילו
נגואה אינה יכולה להביא
ילדים לעולם. ולשם כך היא
עוברת טיפול גינקולוגי ממר-
שך ומכאיב.

הטיפול אכן ממושך ומכ-
איב. אך יותר מכל הכאיב
השקר שהופץ בתפוצה רחבה.
האופיינית לרכילות מרושעת
שכזאת. הדירה כזאת ברי-
טאלית לחיים הפרטיים של
השניים. בהתחשב בשוני
שבין המנטאליות שלהם
לבין זו של הולכי-הרכיל.
נעצה בנגואה ועוררה את
זעמו של בעלה. לשניים נגרם
כאב בלי-תואר ומיותר.

קצת אמת: נגואה, שאינה
יודעת היכן יוצב בעלה בחור-
דשים הקרובים, אינה מעוני-
ינת להביא ילד נוסף לעולם.

הפתעות ה־23

בשנה שעברה גדשו 3000 אנשים את מלון "דניאל". המפואר עד
כדי קיטש. ב־23 ביולי, יום-המהפכה המצרי.

"כולם חברים שלי!" התגאה חתן-השימחה. מיופה-הכוח המצרי
בישראל מוחמד בסיוני. כל החברים שלו חזו בפסלים דמויי-
פירמידות, העשויים ממגרגרינה. טעמו שפע של אוכל. לגמו גאלונים
של שתייה מובחרת וחזו — תוך כדי קריאות-התפעלות — במסוק

המנחית את עונת-השימחה על שפת-הבריכה של המלון.
בימים אלה שוברים לעצמם נגואה ומוחמד בסיוני וצוות
עוזריהם, את הראש. איך להפתיע השנה! כיצד להעפיל על
הגרנדיוזיות של השנה שעברה! מה יכול להיות יותר גדול מענק?
היכולת והדמיון מוגבלים. לכן עוד לא החליטו השניים מה
תהיה גולת-ההכותרת שידובר בה רבות. אפילו יותר מעונת-הענק
המוטטת.

הגימיקים האחרים יהיו אוהל ענקי, שיקלוט את כל חבריו של
המארח. בתוך האוהל יסתובבו להם גמלים בשר-ודם, כשעל
דבשותיהם יהיו סידורי-פירות. המלצרים יגישו בלבוש בדווי. חוץ
מזה יישבו גם כמה אנשים על ריפעת האוהל בלבוש בדווי, בישיבה
מיזרחית. במשך כל הערב. למען האווירה. הם גם יכתשו. כמופע
חי רגזי-יקפה. מהרגזרים האלה יוכן הקפה הבדווי הידוע,
שיוגש למועדון-החברים ההמוני.

כלת-הערב. נגואה. עדיין מתלבטת באיזו שימלה תקבל את מני
אורחיה המכובדים. המונח "כלה" אגב, אינו מיקרי. על-פי
המסורת המצרית הנדיבה, אמורה נגואה להוות את כלת-הערב. הן
מבחינת מעמדה באירוע והן מבחינת הופעתה.

לפני שנתיים היממה את אורחיה בשימלת-פאיטיים שחורה.
לפני שנה — בשימלת-שיפון בצבע לילך. איך מגדילים ללבוש
ומפתיעים השנה! לשם כך מתכנסת מועצת-החירום המורכבת
מנשות חברה. חברותיה של נגואה. ושם יוחלט. עד ה־23 תישאר
השימלה בגדר תעלומה. כך גם ההפתעה בה-הידיעה.

תכתבי על זה, יחשבו שזה בשביל
יחסי-ציבור. אני לא נותנת לזה בררן-
כלל פירסום.

את הצעות המשרת אותנו — טבה,
שני מלצרים ושני נהגים — הבאנו
אתנו ממצריים. רק הגנן המטפל
בגינה הוא ישראלי. כך נהגנו בכל
מקום שהיינו בעולם. ככה זה נהוג
אצלנו.

לא יוצא לי כמעט לבשל, אבל אני
יודעת ומאוד אוהבת לבשל.
לא היה לי קשה להתרגל למנטא-
ליות פה ולמודרניזציה. יש לכם טעות.
האופנה במצריים היא מאוד מודרנית.
הנשים לבושות שם לפי האופנה
האחרונה, בצורה מאוד יוקרתית. הרבה
בגדים שלי, הנראים לך אירופיים,
הבאתי ממצריים. נעליים, למשל, אני
משתדרת לקנות שם. איזה טיב! וזה גם
יותר זול.

מעמד האשה במצריים הוא לא כמו
שחושבים. יש הרבה נשים בעלות
תואר של פרופסור. רוב העמדות
הבכירות ברדיו ובטלוויזיה המצריים
תפוסות על-ידי נשים. נשים רבות
לומדות. אני לא הספקתי ללמוד מפני
שהתחתנתי מוקדם מאוד.

זה גם לא נכון שהמצרים המודרניים
רוצים הרבה ילדים. להיפך. היום יש
תודעה של תכנון-המישפחה.
את יודעת שכמצריים מחלקים
בחינם גולות נגד הריון בכפרים?
המנטאליות של המקומות שבהם
חינו לא השפיעה עלינו. להיפך: אנחנו
הבאנו איתנו את המנטאליות והמיני-
הגים שלנו לכל מקום בעולם שבו
היינו, כולל ישראל.
זה יוצא טיבעי, כי ככה אני —
פשוט אוהבת אנשים.